

Zakon o ratifikaciji Konvencije o priznanju i izvršenju inozemnih arbitražnih odluka

Zbirni podatci

Podatci o objavi: Službeni list SFRJ - Međunarodni ugovori 11-47/1981

Objavljeno na dan: 9.10.1981

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Na temelju člana 315. točke 3) Ustava Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije Predsjedništvo Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije izdaje

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O PRIZNANJU I IZVRŠENJU INOZEMNIH ARBITRAŽNIH ODLUKA

P br. 110

Beograd, 1. listopada 1981.

Predsjednik Predsjedništva SFRJ
Sergej Kraigher v.r.

Predsjednik Skupštine SFRJ
Dragoslav Marković, v. r.

ZAKON

O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O PRIZNANJU I IZVRŠENJU INOZEMNIH ARBITRAŽNIH ODLUKA

Član 1.

Ratificira se Konvencija o priznanju i izvršenju inozemnih arbitražnih odluka, donesena 10. lipnja 1958. u New Yorku na konferenciji Ujedinjenih naroda u izvorniku na engleskome, španjolskome, ruskome, kineskome i francuskom jeziku.

1. Konvencija se primjenjuje u odnosu na Socijalističku Federativnu Republiku Jugoslaviju samo na one arbitražne odluke koje su donijete nakon stupanja na snagu Konvencije.
2. Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija primjenjivat će Konvenciju, na temelju reciprociteta, samo u odnosu na one arbitražne odluke što su donijete na teritoriju druge članice Konvencije.
3. Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija primjenjivat će Konvenciju samo na sporove što potječu iz pravnih odnosa, ugovornih ili neugovornih, koji se prema njezinu nacionalnom zakonodavstvu smatraju privrednim.

Član 2.

Tekst Konvencije u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski književni jezik glasi:

KONVENCIJA

O PRIZNANJU I IZVRŠENJU INOZEMNIH ARBITRAŽNIH ODLUKA

Član I.

1. Ova se konvencija primjenjuje na priznanje i izvršenje arbitražnih odluka u sporovima između fizičkih ili pravnih osoba donesenih na teritoriju neke druge države a ne one u kojoj se traži priznanje i izvršenje odluka. Ona se isto tako primjenjuje na arbitražne odluke što se ne smatraju domaćim odlukama u državi u kojoj se traži njihovo priznanje ili izvršenje.
2. Pod »arbitražnim odlukama« razumijevaju se ne samo odluke koje donesu arbitri naimenovani za određene slučajeve nego i one što ih donesu stalni arbitražni organi kojima su se stranke podvrgnule.
3. U trenutku potpisivanja ili ratificiranja ove konvencije, pristupa ili notificiranja o njezinom proširenju predviđenom u članu X; svaka će država moći, na osnovi reciprociteta, izjaviti da će Konvenciju primjenjivati na priznanje i izvršenje jedino onih odluka koje su donesene na teritoriju neke druge države ugovornice. Isto tako, moći će izjaviti da će Konvenciju primjenjivati samo na sporove što potječu iz pravnih odnosa, ugovornih ili neugovornih, koji se prema njezinom nacionalnom zakonu smatraju trgovinskim.

Član II.

1. Svaka država ugovornica priznaje pismeni ugovor kojim se stranke obvezuju da stave u nadležnost i arbitraži sve sporove ili neke od sporova što nastanu ili bi mogli nastati između njih po određenom pravnom odnosu, ugovornom ili neugovornom, koji se odnosi na pitanje koje je prikladno za rješavanje arbitražom.
2. Pod pismenim sporazumom razumijevaju se arbitražna klauzula unesena u ugovor ili kompromis koje su potpisale stranke ili su sadržani u razmijenjenim pismima ili brzojavima.
3. Sud države ugovornice kojem je podnesen na rješavanje spor o nekom pitanju o kojem su stranke sklopile ugovor u smislu ovog člana uputit će stranke na arbitražu, na zahtjev jedne od njih osim ako ustanovi da je taj ugovor prestao biti valjan, da je bez učinka ili neprikladan za primjenu.

Član III.

Svaka strana ugovornica priznat će važnost arbitražne odluke i odobriti izvršenje te odluke prema pravilima postupka što vrijede

na teritoriju na kojem se poziva na odluku, uz uvjete utvrđene u slijedećim članovima. Za priznanje i izvršenje arbitražnih odluka na koje se primjenjuje ova konvencija ne mogu se nametnuti osjetno strožiji uvjeti niti znatno veći sudski troškovi od onih koji se zahtijevaju za priznanje ili izvršenje domaćih arbitražnih odluka.

Član IV.

1. Za priznanje i izvršenje iz prethodnog člana, stranka koja traži priznanje i izvršenje treba uz zahtjev da podnese:

(a) propisno ovjeren izvornik odluke ili prijepis tog izvornika koji udovoljava svim uvjetima potrebnim za njegovu autentičnost;

(b) izvornik ugovora označenog u članu II ili prijepisi koji udovoljavaju svim potrebnim uvjetima za njegovu autentičnost.

2. Ako navedena odluka ili spomenuti ugovor nisu sastavljeni na službenom jeziku zemlje u kojoj se poziva na odluku, stranka koja traži priznanje i izvršenje odluke bit će dužna podnijeti prijevod tih dokumenata na tom jeziku. Prijevod treba da ovjeri službeni prevodilac ili zakleti prevodilac ili neki diplomatski ili konzularni agent.

Član V.

1. Priznanje i izvršenje odluka bit će odbijeni, na zahtjev stranke protiv koje se odluka ističe, jedino ako ta stranka podnese dokaz nadležnoj vlasti zemlje u kojoj su traženi priznanje i izvršenje:

(a) da su stranke iz ugovora o kojem je riječ u članu 2, na temelju zakona koji se na njih primjenjuje, nesposobne ili da spomenuti ugovor nije valjan po zakonu kojem su ga stranke podvrgnule ili, ako nema naznačenja u tom pogledu, na temelju zakona zemlje u kojoj je donesena odluka; ili

(b) da stranka protiv koje se ističe odluka nije bila uredno obaviještena o određivanju arbitra ili o arbitražnom postupku ili da joj iz nekoga drugog razloga nije bilo moguće upotrebljavati svoja sredstva;

(c) da se odluka odnosi na spor koji nije predviđen u kompromisu ili nije obuhvaćen arbitražnom klauzulom, ili da sadrži odredbe koje premašuju granice kompromisa ili arbitražne klauzule; ipak, ako odredbe odluke koje se odnose na pitanja podvrgnuta arbitraži mogu biti razdvojene od odredaba koje se odnose na pitanja koja nisu podvrgnuta arbitraži, prve će moći biti priznate i izvršene; ili

(d) da osnivanje arbitražnog suda ili arbitražni postupak nije bio u skladu s ugovorom stranaka ili, ako ne postoji ugovor, da nije bio u skladu sa zakonom zemlje u kojoj je obavljena arbitraža; ili

(e) da odluka još nije postala obavezna za stranke ili da ju je poništila ili obustavila nadležna vlast u zemlji u kojoj ili na temelju čijeg je zakona donesena odluka.

2. Priznanje i izvršenje arbitražne odluke mogu također biti

odbijeni ako nadležna vlast zemlje u kojoj je traženo priznanje i izvršenje odluke ustanovi:

(a) da, prema zakonu te zemlje, predmet spora nije prikladan za reguliranje arbitražom; ili

(b) da bi priznanje ili izvršenje odluke bilo protivno javnom protoku te zemlje.

Član VI.

Ako se od nadležne vlasti označene u članu V stavu 1. pod (e) zahtijeva poništenje ili obustava odluke, vlast pred kojom se poziva na odluku može, ako to smatra umjesnim, odgoditi rješavanje o izvršenju odluke a isto tako može, na zahtjev stranke koja traži izvršenje odluke, narediti drugoj strani da podnese odgovarajuće osiguranje.

Član VII.

1. Odredbe ove konvencije ne diraju u važnost multilateralnih ili bilateralnih sporazuma koje su sklopile države ugovornice u pogledu priznanja i izvršenja arbitražnih odluka ine lišavaju ni jednu zainteresiranu stranku prava koje bi mogla imati da se koristi nekom arbitražnom odlukom na način i u mjeri što su dopušteni zakonodavstvom ili ugovorima zemlje u kojoj se poziva na odluku.

2. Ženevski protokol od 1923. godine koji se odnosi na arbitražne klauzule i Ženevska konvencija od 1927. godine o izvršenju stranih arbitražnih odluka prestat će s učinkom između država ugovornica od dana kada i u onoj mjeri u kojoj one postanu obavezne u po ovo konvenciji.

Član VIII.

1. Ova je konvencija otvorena do 31. prosinca 1958. za potpisivanje svake države članice Ujedinjenih naroda i svake druge države koja je, ili će naknadno postati članica jedne ili više specijaliziranih ustanova Ujedinjenih naroda ili članica Statuta Međunarodnog suda pravde, ili koju bude pozvala Generalna skupština Ujedinjenih naroda.

2. Ova konvencija treba da bude ratificirana i ratifikacijske isprave deponirane kod generalnog sekretara Ujedinjenih naroda.

Član IX.

1. Sve države označene u članu VIII. mogu pristupiti ovoj konvenciji.

2. Pristupanje će se obaviti deponiranjem isprava o pristupanju kod generalnog sekretara Ujedinjenih naroda.

Član X.

1. Svaka će država moći u trenutku potpisivanja, ratifikacije ili pristupa izjaviti da će se ova konvencija proširiti na sve teritorije koje ona predstavlja na međunarodnom planu ili na jednom ili više njih. Ova će izjava imati učinak u trenutku stupanja na snagu Konvencije za tu državu.

2. Svako proširivanje ove vrste kasnije će se vršiti notifikacijom upućenom generalnom sekretaru Ujedinjenih naroda i imat će učinak od devedesetog dana od datuma kada generalni sekretar Ujedinjenih naroda primi notifikaciju, ili na dan stupanja na snagu Konvencije za tu državu, ako je ovaj datum kasniji.

3. Što se tiče teritorija na koje se ova konvencija ne primjenjuje na dan potpisivanja, ratifikacije ili pristupa, svaka zainteresirana država ispitat će mogućnost za poduzimanje potrebnih mjera radi proširenja primjene Konvencije na te teritorije, pod rezervom suglasnosti vlada tih teritorija, gdje to zahtijevaju ustavni propisi.

Član XI.

Dolje navedene odredbe primjenjivat će se na federativne ili nejedinstvene države:

(a) u pogledu članova ove konvencije koji spadaju u zakonodavnu nadležnost savezne vlasti, obveze savezne vlade bit će iste kao i obaveze država ugovornica koje nisu federativne države;

(b) što se tiče članova ove konvencije koji su pod zakonodavnom nadležnošću svake države ili provincije koje su u njezinu sastavu a koje nisu obavezne poduzimati zakonodavne mjere na temelju ustavnog sistema federacije, savezna će vlada što je moguće prije, i uz povoljno mišljenje, spomenute članove staviti na znanje nadležnim vlastima države ili provincija koje su u njezinom sastavu;

(c) federativna država članica ove konvencije dostavit će, na zahtjev bilo koje druge države ugovornice što će joj ga uputiti preko generalnog sekretara Ujedinjenih naroda, pregled zakonodavstva i prakse koji su na snazi u federaciji i njezinim sastavnim jedinicama u pogledu pojedinih odredaba Konvencije, navodeći u kojoj je mjeri zakonodavnim ili drugim putem dan učinak toj odredbi.

Član XII.

1. Ova će konvencija stupiti na snagu devedesetog dana od datuma deponiranja treće isprave o ratifikaciji ili pristupu.

2. Za svaku državu koja ratificira konvenciju ili joj pristupi nakon deponiranja treće isprave o ratifikaciji ili pristupu, Konvencija će stupiti na snagu devedesetog dana od datuma kada ta država deponira svoju ispravu o ratifikaciji ili pristupu.

Član XIII.

1. Svaka će država moći otkazati ovu konvenciju pismenom notifikacijom upućenom generalnom sekretaru Ujedinjenih naroda. Otkazivanje će imati učinak godinu dana od dana kada generalni sekretar Ujedinjenih naroda primi notifikaciju.

2. Svaka će država koja bude dala izjavu ili notifikaciju u skladu sa članom X. moći naknadno notificirati generalnom sekretaru Ujedinjenih naroda da će se Konvencija prestati primjenjivati na tom teritoriju godinu dana nakon datuma kada generalni sekretar bude primio tu notifikaciju.

3. Ova će se konvencija primjenjivati na arbitražne odluke u vezi s kojima je započet postupak za priznanje ili izvršenje prije stupanja na snagu otkazivanja.

Član XIV.

Država će se ugovornica moći pozivati na odredbe ove konvencije protiv drugih država ugovornica samo u onoj mjeri u kojoj je i sama obavezna primjenjivati ovu konvenciju.

Član XV.

Generalni sekretar Ujedinjenih naroda notificirat će svim državama označenim u članu VIII:

(a) potpise i ratifikacije označene u članu VIII;

(b) pristupanja označena u članu IX;

(c) izjave i notifikacije označene u članovima I, X. i XI;

(d) datum kad ova konvencija stupa na snagu primjenom člana XII;

(e) otkazivanja i notifikacije označene u članu XIII.

Član XVI.

1. Ova konvencija, čiji su engleski, kineski, španjolski, francuski i ruski tekstovi jednako vjerodostojni, bit će deponirana u arhivi Ujedinjenih naroda.

2. Generalni sekretar Ujedinjenih naroda dostavit će po jedan ovjeren prijepis ove konvencije državama označenim u članu VIII.

CONVENTION ON THE RECOGNITION AND ENFORCEMENT OF FOREIGN ARBITRAL AWARDS Article I

1. This Convention shall apply to the recognition and enforcement of arbitral awards made in the territory of a State other than the State where the recognition and enforcement of such awards are sought, and arising out of differences between persons, whether physical or legal. It shall also apply to arbitral awards not considered as domestic awards in the State where their recognition and enforcement are sought.

2. The term "arbitral awards" shall include not only awards made by arbitrators appointed for each case but also those made by permanent arbitral bodies to which the parties have submitted.

3. When signing, ratifying or acceding to this Convention, or notifying-extension under article X hereof, any State may on the basis of reciprocity declare that it will apply the Convention to the recognition and enforcement of awards made only in the territory of another Contracting State. It may also declare that it will apply the Convention only to differences arising out of legal relationships, whether contractual or not, which are considered as commercial under the national law of the State making such declaration.

Article II

1. Each Contracting State shall recognize an agreement in writing under which the parties undertake to submit to arbitration all or any differences which have arisen or which may arise between them in respect of a defined legal relationship whether contractual or not, concerning a subject matter capable of settlement by arbitration.

2. The term "agreement in writing" shall include an arbitral clause in a contract or an arbitration agreement, signed by the parties or contained in an exchange of letters or telegrams.

3. The court of a Contracting State, when seized of an action in a matter in respect of which the parties have made an agreement within the meaning of this article, shall, at the request of one of the parties, refer the parties to arbitration, unless it finds that the said agreement is null and void, inoperative or incapable of being performed.

Article III

Each Contracting State shall recognize arbitral awards as binding and enforce them in accordance with the rules of procedure of the territory where the award is relied upon, under the conditions laid down in the following articles. There shall not be imposed substantially more onerous conditions or higher fees or charges on the recognition or enforcement of arbitral awards to which this Convention applies than are imposed on the recognition or enforcement of domestic arbitral awards.

Article IV

1. To obtain the recognition and enforcement mentioned in the preceding article, the party applying for recognition and enforcement shall, of the time of the application, supply:

(a) The duly authenticated original award or a duly certified copy thereof;

(b) The original agreement referred to in article 11 or a duly certified copy thereof.

2. If the said award or agreement is not made in an official language of the country in which the award is relied upon, the party applying for recognition and enforcement of the award shall produce a translation of these documents into such language. The translation shall be certified by an official or sworn translator or by a diplomatic or consular agent.

Article V

1. Recognition and enforcement of the award may be refused, at the request of the party against whom it is invoked, only if that party furnished to the competent authority where the recognition and enforcement is sought, proof that:

(a) The parties to the agreement referred to in article II were, under the law applicable to them, under some incapacity, or the said agreement is not valid under the law to which the parties

have subjected it or, failing any indication thereon, under the law of the country where the award was made; or

(b) The party against whom the award is invoked was not given proper notice of the appointment of the arbitrator or of the arbitration proceedings or was otherwise unable to present his case; or

(c) The award deals with a difference not contemplated by or not falling within the terms of the submission to arbitration, or it contains decisions on matters beyond the scope of the submission to arbitration, provided that, if the decisions on matters submitted to arbitration can be separated from those not so submitted, that part of the award which contains decisions on matters submitted to arbitration may be recognized and enforced; or

(d) The composition of the arbitral authority or the arbitral procedure was not in accordance with the agreement of the parties, or, failing such agreement, was not in accordance with the law of the country where the arbitration took place; or

(e) The award has not yet become binding on the parties, or has been set aside or suspended by a competent authority of the country in which, or under the law of which, that award was made.

2. Recognition and enforcement of an arbitral award may also be refused if the competent authority in the country where recognition and enforcement is sought finds that:

(a) The subject matter of the difference is not capable of settlement by arbitration under the law of that country; or

(b) The recognition or enforcement of the award would be contrary to the public policy of that country.

Article VI

If an application for the setting aside or suspension of the award has been made to a competent authority referred to in article V (1) (e), the authority before which the award is sought to be relied upon may, if it considers it proper, adjourn the decision on the enforcement of the award and may also, on the application of the party claiming enforcement of the award, order the other party to give suitable security.

Article VII

1. The provisions of the present Convention shall not affect the validity of multilateral or bilateral agreements concerning the recognition and enforcement of arbitral awards entered into by the Contracting States nor deprive any interested party of any right he may have to avail himself of an arbitral award in the manner and to the extent allowed by the law or the treaties of the country where such award is sought to be relied upon.

2. The Geneva Protocol on Arbitration Clauses of 1923 and the Geneva Convention on the Execution of Foreign Arbitral Awards of 1927 shall cease to have effect between Contracting States on their

becoming bound and to the extent that they become bound, by this Convention.

Article VIII

1. This Convention shall be open until 31 December 1958 for signature on behalf of any Member of the United Nations and also on behalf of any other State which is or hereafter becomes a member of any specialized agency of the United Nations, or which is or hereafter becomes a party to the Statute of the International Court of Justice, or any other State to which an invitation has been addressed by the General Assembly of the United Nations.

2. This Convention shall be ratified and the instrument of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article IX

1. This Convention shall be open for accession to all States referred to in article VIII.

2. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

Article X

1. Any State may, at the time of signature, ratification or accession, declare that this Convention shall extend to all or any of the territories for the international relations of which it is responsible. Such a declaration shall take effect when the Convention enters into force for the State concerned.

2. At any time thereafter any such extension shall be made by notification addressed to the Secretary-General of the United Nations and shall take effect as from the ninetieth day after the day of receipt by the Secretary-General of the United Nations of this notification, or as from the date of entry into force of the Convention for the State concerned, whichever is the later.

3. With respect to those territories to which this Convention is not extended at the time of signature, ratification or accession, each State concerned shall consider the possibility of taking the necessary steps in order to extend the application of this Convention to such territories, subject, where necessary for constitutional reasons, to the consent of the Governments of such territories.

Article XI

In the case of a federal or non-unitary State, the following provisions shall apply:

(a) With respect to those articles of this Convention that come within the legislative jurisdiction of the federal authority, the obligations of the federal Government shall to this extent be the same as those of Contracting States which are not federal States;

(b) With respect to those articles of this Convention that come within the legislative jurisdiction of constituent states or provinces which are not, under the constitutional system of the

federation, bound to take legislative action, the federal Government shall bring such articles with a favourable recommendation to the notice of the appropriate authorities of constituent states or provinces at the earliest possible moment;

(c) A federal State Party to this Convention shall, at the request of any other Contracting State transmitted through the Secretary-General of the United Nations, supply a statement of the law and practice of the federation and its constituent units in regard to any particular provision of this Convention, showing the extent to which effect has been given to that provision by legislative or other action.

Article XII

1. This Convention shall come into force on the ninetieth day following the date of deposit of the third instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to this Convention after the deposit of the third instrument of ratification or accession, this Convention shall enter into force on the ninetieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article XIII

1. Any Contracting State may denounce this Convention by a written notification to the Secretary-General of the United Nations. Denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. Any State which has made a declaration or notification under article X may, at any time thereafter, by notification to the Secretary-General of the United Nations, declare that this Convention shall cease to extend to the territory concerned one year after the date of the receipt of the notification by the Secretary-General.

3. This Convention shall continue to be applicable to arbitral awards in respect of which recognition or enforcement proceedings have been instituted before the denunciation takes effect.

Article XIV

A Contracting State shall not be entitled to avail itself of the present Convention against other Contracting States except to the extent that it is itself bound to apply the Convention.

Article XV

The Secretary-General of the United Nations shall notify the States contemplated in article VIII of the following:

(a) Signatures and ratifications in accordance with article VIII;

(b) Accessions in accordance with article IX;

(c) Declarations and notifications under articles I, X and XI;

(d) The date upon which this Convention enters into force in

accordance with article XII;

(e) Denunciations and notifications in accordance with article XIII.

Article XVI

1. This Convention, of which the Chinese English, French, Russian and Spanish texts shall be equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit a certified copy of this Convention to the States contemplated in article VIII.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u »Službenom listu SFRJ«